

Aysima

– Aysima · 18 Şubat 2013

Kakülü hüznünKirpiği elem kadınGölgenin gökkuşağına sığınan mülteciBil ki yağmurun iki yüzü
varBulutlar da sevda satarHaraç mezat Sır unutturVefaya hiyanet katarVur beni ayrılığın öykündüğü
gözlerindenKanarsam namerdim...Utaniyorumİliklerime işleyen bir vefasızlık için titremektenSon
sözünden bir ateş kardımBir köprünün altındaGözlerini yaktım bağrımaTatlı bir uykunun
kavşağındaYımBir yanım git diyorBir yanım gelGözlerin ne güzel tütüyorBen sana dönüyorum
EzilaYüreğim Cevdetlerin ölüm köprüsüGagası kınalı kuşlar gördümVe göz yaşını kanadıyla
saklayanlarKafesini avuç içimde tuttuğum bütün sevdalarEzilmiştir EzilaSen yiğit bir duruşla an
Unutulanlar destanına dilinin ucuyla kar beniBana böyle bakBir minderlik yerim olsun dizin dibindeBir
volkanın ağzında ısıtılan yar gibiBir yanardağ bağrında kor gibiYüreğin cehenneminde odunDilinde deli
mayınİster bağır ister susBeni ateşinden ayırma EzilaBen senin toprağın olayımSen bana gökyüzü Bir
güneş bir yıldız tesellisi ileUzak dur istersen asırlar boyuGece güllerini dökerken şafak vaktiAsılayım
ilmek ilmekBana kurulsun her darağacıSoluklarımı diz tespihine ölümlerinİmamesi yitik bir kabre
koyDilersen taşıyı bir çöle koyNe demiştik bir zamanlarYağmurlar ki senin müridinBulutun feyzi
sendenDenizler ki senin oğullarınDolup taşacaklar emdikçe ak göğüslerinden.Sen susma EzilaHürriyeti
bu aşkın senin sesindirSevdanın düğmelerine iliklenmiş iliklerimSevdanın hırkasını soyunmak
kefenlenişimdirHece hece kelepçele beniBir cümle kurDarağacında aklansın ipimSen susmaGülüşü
deniz, susuşu çöl bitirenimBütün suslar benimdir